

Ana Dili Eğitimi Dergisi
Journal of Mother Tongue Education
www.anadiliegitimi.com

Geliş/Received: 02.07.2020 Kabul/Accepted:01.09.2020
Derleme / Review

Emoji Kullanımının Türkçe İletişim Kurmaya Etkisi

*Filiz METE **

Öz

Gösterge bir uyarıcıdır. Dil de göstergelerden oluşan bir dizge olarak kabul edilir. Dil göstergesi, bir gösteren ile bir gösterilenin birleşmesinden oluşur. İletişim sürecinde bireyler arasında kullanılan ortak kodlarla bir tür alış veriş yaşanmaktadır. İletişimde kullanılan en temel kod sistemi dildir. Verici mesajını kod aracılığıyla karşı tarafa iletir ve alıcı kodu çözerek mesajı anlamlandırır. Teknolojinin gelişimi bireyler arasındaki iletişimi hızlandırmış, mekân sınırlamasını ortadan kaldırmıştır. Ancak dil kodlarıyla mesaj iletme kavramı bir tür gösterge niteliğindeki emojilerin kullanımıyla değişme eğilimi göstermektedir. Bu durum, Türkçe yazılı ifadelerin yerini doğrudan göstergelerin alması tehlikesini ortaya çıkarmıştır. Oysa beden dilinin sözlü ifadelerin etki gücünü artırması gibi emojilerin çıkış noktası da sadece yazılı ifadelere destek olmasıdır. Yazılı ifade olmadan doğrudan emojilerle iletişim bireyler arasında çatışmalara neden olma riski taşımaktadır. Mesajın doğru anlaşılması ancak ortak kodlar kullanıldığında mümkün olacaktır. İletişim sorunlarından daha da önemlisi emojilerin, bireyde geliştirilmesi hedeflenen dilin estetik ve sanatsal yönünü göz ardı ederek bireyin yazılı iletişim becerilerini zayıflatmasıdır.

Anahtar Kelimeler: göstergebilim, yazılı iletişim, mesaj, emojiler

The Effect of Using Emoji on Turkish Communication

Abstract

The indicator is a stimulant. Language is also considered a string of indicators. The language indicator is the link between a signifier and what is shown. In the communication process, there is a kind of shopping with common codes used among individuals. The most basic code system used in communication is language. The person transmits the message through the code and the receiver decodes the code and makes sense of the message. The development of technology has accelerated communication between individuals and eliminated the limitation of space. However, the concept of transmitting messages with language codes tends to change with the use of some kind of indicative emojis. This situation posed the danger of using direct indicators instead of written expressions in Turkish. Whereas, as the body language increases the power of oral expressions, the origin of emojis is that it only supports written expressions. Communicating directly with emojis without written expression carries the risk of causing conflicts between individuals. The correct understanding of the message will only be possible when using common codes. Even more important than communication problems is that emojis weaken the individual's written communication skills by ignoring the aesthetic and artistic aspects of the language that is aimed at developing in the individual.

Keywords: semiotics, written communication, messages, emoji

* Doç. Dr., Hacettepe Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Eğitimi Bölümü, Ankara, flzmt27@gmail.com, ORCID: 0000-0002-8835-3884

Giriş

Birey, algıladığı dünyayı yorumlayabilmek ve iletişim kurabilmek için dile ihtiyaç duyar. Saussure, dil göstergelerden oluşan bir dizgedir der. Bu dizgelerin İletişim kurmak için kullanıldığını ve bir bilim dalı olarak incelenebileceğini söyler. Bu bağlamda dil, diğer dizgelerin anlaşılmasını kolaylaştıran önemli bir gösterge sayılmaktadır.

Gösterge ve göstergebilim kavramları eskiçağlardan beri tartışılan konulardır. Felsefeciler, bilim adamları ve araştırmacılar konuyla ilgili çeşitli düşünceler ortaya atılmış, açıklamalar ve göstergelerin incelenmesiyle ilgili araştırmalar yapmışlardır. Göstergebilim, 20 yüzyılda oluşmuş bir bilim dalı olarak kabul edilir. F. de Saussure (1916) “Dil, kavramlar belirten bir göstergeler dizgesidir.” der. Guiraud (1994) ise göstergebilimin “diller, düzgüler, belirtgeler gibi gösterge dizelerini inceleyen bilim” olduğunu söyler. Göstergebilim, dilbilimsel yöntemlerle oyun, jest, yüz ifadeleri, edebi eserler, müzik parçaları gibi dilsel olmayan bütün olguları da dille betimleyen ve açıklama getiren bir bilim alanıdır.

Fransızca “linguistique” sözcüğünden gelen göstergebilim (Fransızca semiotique ya da semiologie) teriminin kökeni Eski Yunanca’daki ‘semeion’ sözcüğüne dayanmaktadır. İsveçli dilbilimci Ferdinand de Saussure göstergebilimi tanımlarken “semyoloji”, C. H. Pierce adlandırırken ise “semyotik” sözcüğünü kullanır. (Uçan, 2008:114). Semiyoloji, iletişim amacıyla oluşturulmuş dizgelerdeki göstergelerin iletişim sürecindeki işlevlerinin araştırıldığı bir alandır. Dilbilimin betimleme yöntemi kullanılır. Semiyotiktir ise kendine has bir kuramla, anlamın oluşumu ve üretiliş biçimini tekrar yapılandıran bir alandır. “Türkçede aynı terimle (göstergebilim) belirtilseler de bunları birbirinden ayırt etmeyi bilmek gerekir” (Rifat, 2005:54).

Göstergebilim, dili de kapsayan her çeşit iletişim süreçlerinde yer alan gösterge dizgelerini konu olarak içerir. Örneğin; diller, jest ve mimikler, sağır-dilsiz alfabesi, trafik işaretleri, flamalar, reklam afişleri, moda, yazın, resim, müzik, vb. gibi. Bunların hepsi birer dizgedir. Kullanılan türlü araçlarla bütün bu dizgeler anlamlı bir bütünü oluşturur. Bu anlamlı bütünlüğün hepsi göstergelerdir.

Göstergeler bir nevi uyarıcılardır. Bellekte oluşan imge de zihindeki başka bir uyarıcının imgesiyle bağlantı kurar. “Göstergenin işlevi, bir iletişim doğrultusunda bu ikinci imgeyi canlandırmaktır” (Guiraud,1994:39). Böylece, zihinde bulunan bir kavramın yerini alan durum, eylem ya da varlık anlamına gelmektedir. Bir sözcük veya görsel olarak karşılaştığımız göstergeler, mesaj iletme işlevi görürler. Bu mesajlar iletişim amaçlı, uyarıcı ya da sanatsal amaçlı olabilir. Ayrıca aynı gösterge, içinde bulunduğu bağlama veya bireylere göre farklı farklı yorumlanabilir.

Yazı, bireyin duygu, düşünce, istek ve hayallerini belirlenmiş kurallara uygun, dil bilgisel açıdan doğru, anlaşılır ve kendi içerisinde bütünlük arz edecek biçimde sembollerle ifade etmesidir. Yazılı ifadeler kalıcılık ve aktarım gücüne sahiptir.

Dil Göstergesi

Dil göstergesi, Saussure’ün dilbilime getirdiği en önemli kavramlardan biridir. Dil, iletişim kurmanın en temel aracıdır. Dil ise bir mesaj iletme için bazı araçlara başvurmaktadır. İşte bu araçlar, dil göstergeleridir. Saussure’e göre her dil göstergesi, iki yüzü olan bir gerçekliktir. Biri somut, yani duyduğumuz, gördüğümüz şey diğeri soyut, yani zihnimizde tasarladığımız şeydir.

Örneğin, Türkçedeki [masa] sözcüğü, somut olarak /m/ /a/ /s/ /a/ ses dizisi biçiminde gerçekleşmektedir. Elbette sözcüğün bir de anlamı vardır ve “üzerinde türlü işler yapılabilen, ağaçtan, metalden vb. yapılmış, ayaklar ya da bir destek üzerine oturtulmuş düz bir tabladan oluşan mobilya” (TDK Sözlük) kavramına göndermede bulunur. Bu bağlamda, ses dizisi “gösteren”i, anlam ise “gösterilen”i oluşturur.

GÖSTEREN

/MASA/

GÖSTERİLEN

Şekil 1.

Dil bir kodlama sistemidir. “Kodlama sistemi ise, iletişimi başlatan öge konumundaki kaynağın zihninde soyut olarak yer alan mesajı, alıcının beş duyu organıyla algılayabileceği biçime çevirmesine yarayan göstergeler dizisidir” (Öztürk, 2018:11). “Dil göstergesi, bir gösteren ile bir gösterilenin birleşmesinden oluşur ve bu iki parça, tıpkı bir kâğıdın iki yüzü gibi birbirinden ayrılmaz” (Kıran, 1996:58).

Göstergeler aracılığıyla edinilen bilgi, işlevine ve uygulanabilirliğine göre değer kazanır ancak bir göstergenin geçerli olabilmesi için de mutlak suretle toplumsal uzlaşımaya dayalı olması gerekir. “Uzlaşımaya dayalı ortak kodlama sistemi oluşturma, insanların iletişim ihtiyaçlarından kaynaklanmaktadır” (Deniz, 2015: 456).

İnsan, ilk çağlardan itibaren dünyayla iletişim kurma çabasında bulunmuştur. Kendini ifade etmek, hayatı anlamak ve anlatmak için simge, sembol ve ikonlar kullandığı bilinmektedir. Uzaktakilere tam tam sesleriyle kendini duyurma, kendinden sonrakilere mağara duvarlarına çizimleriyle ulaşma çabası tarih boyunca süregelmiştir. Yazının icadı M.Ö. 3500 yıllarında günümüzden yaklaşık olarak 5500 yıl önce Mezopotamya'da yaşayan Sümerlerin tabletler üzerine kayıt alma amacıyla yapılan çivi yazısı da denilen çizimleriyle olmuştur. Eski uygarlıklardan biri olan Mısır da M.Ö 3200'lü yıllarda çivi yazısına benzeyen fakat farklılıkları olan hiyeroglif yazıyı bulmuştur. “Emojinin kelime karşılığı: Japonca'da “e” görsel yani resim, “moji” harf, karakter anlamına gelir” (Ezgi, 2018:439). Bu bağlamda, yazılı ifadelerin yerini alan, mesajı çizerek resimleyen emoji bir nevi hiyerogliflere benzetilebilir.

Küçülen dünyada teknolojik gelişmelerin etkisiyle iletişimde kullanılan dil de koşullara göre şekillenmektedir. Teknolojinin baş döndüren hızlı gelişimi zaman ve mekân kavramlarının değişimine de yansımış ve bireye en hızlı şekilde istediği an ve sınırsız şekilde istediği yerde iletişim imkânı yaratmıştır. Bu bağlamda teknolojik gelişmelerin ve icatların etkisiyle iletişim kurma kanalları yollarımızı da değiştirmiş ve günlük hayatımızın vazgeçilmezi hâline gelen akıllı telefonlar ve bilgisayarlar görüntülü konuşmalarla sözlü iletişimin yanında mesajlaşma alışkanlığı yaratmış, yazılı anlatımda yeni bir boyut olarak yeni bir kodlama sistemi (emoji) ortaya çıkmıştır.

Şekil 2.

Sözlü iletişimde, sözsüz iletişimden farklı olarak jest, mimik, vurgu, tonlama gibi unsurlar bulunmaktadır. Ayrıca, yüz yüze iletişimdeki zengin bağlamda beden dili, sözlü iletişimde konuşmayı destekleyen ve etkisini artıran bir unsur olarak kullanılmaktadır. Yazılı iletişim, sözlü iletişime kıyasla daha resmi ve mesafeli ayrıca daha fazla çaba isteyen bir iletişim şeklidir.

Emojiler

Günümüz şartlarında karşılıklı konuşmanın yerini almaya başlayan yazılı iletişim yollarından olan mesajlaşmalarda resmi ve mesafeli ifadeleri sözlü iletişime yaklaştırma ve etkiyi artırma çabasıyla emojiler kullanılmaya başlamıştır. Teknolojiye bağlı kısa mesajlaşmalarda kullanılan duygu ifadeleri emojilerin çoğu kez kaynak kişinin kullanım amacı ile alıcının edindiği algının aslında bire bir örtüşmediğini gösteren çalışmalar mevcuttur. Ayrıca kullanılan emojilerin yazılı ifadelerde nüans kısırlığına yol açıp üslup zenginliğini yok ettiği söylenebilir. Bu durum ise Türkçenin ifade gücünü zayıflatmaktadır.

İnsanların kendini ifade etme, mesaj iletme, iletişim kurma isteğinin mağara duvarlarına, kayalara çizimlerle başladığı bilinmektedir. Sümerlerin tabletlere çivi yazısını kullanmaya başlamasıyla kullanılan simgelerde değişiklik kâğıdın ve ardından matbaanın icadıyla değişen şartlara göre ilerlemiş ve bugünlere gelmiştir.

Günümüzde ise emojilerin ortaya çıkışı teknolojik icatlarla mağara ve taş tabletlerde başlayan çizimlerin bilgisayar tabletlerine geçişi olarak görülebilir. “Bilgisayar klavyesinde iki nokta ve kapatma paranteziyle :) yazılı ifadelerin arasına giren gülücük simgesini kullanan ilk kişi, 1982 yılında Carnegie Mellon Üniversitesi’nde Scott Fahlman olmuştur” (Ezgi, 2018:437). Bu durum zamanla farklı anlamları da kapsayacak simgelerle çeşitlendirilmiş ve ardından “1999 yılında Japonya’daki DOCOMO şirketi çalışanı tarafından ilk 176 adet emoji tasarlanarak kullanılmaya başlamıştır” (Teymur, 2018).

Şekil 3.

Tasarlanan ilk emojiler New York Modern Sanatlar Müzesinde sergilenmektedir. Bugün kullanılan emojiler aslında birer gösterge olarak yüzyıllar boyu insanların başvurduğu bir çeşit “resim yazılar”ın uzantısı sayılabilir.

Her şeyin hızla değiştiği hız çağında yoğun hayata yetişebilme çabasıyla bireyler, en kısa sürede mesaj iletebilmek ve kendilerine iletilen mesajları anlamak için uzun uzun yazılı anlatım yerine görsel kanala hitap eden, emojiler gibi mesajın görsele dönüştürülmüş hâlini tercih etmektedir. Böylece, görsel kanala hitap eden bir kodlama sistemine ihtiyaç duyulmuştur. Kodlamanın görseller üzerinden karşılığı emojiler olarak karşımıza çıkar.

Bir durumu kabullenmenin ifade edilecek en kısa yolu “tamam” kelimesini yazmaktansa bir tuşa basıp (👍) bir emoji ile işi hızlı ve kolay yapabilmektedir. Bu da yazılı iletişimde bireyi en hızlı ve en az çabayla mesajına yazacağı kelimeler yerine emojileri kullanmaya teşvik etmektedir. Zipf’in 1949 yılında ortaya attığı “En az çaba yasası” ilkelerine göre birey bir işi en kolay ve en az çabayla yapma eğilimindedir. Söz konusu yasanın hayatın her alanıyla ilgili olduğu gibi dilde en az çaba

Emoji Kullanımının Türkçe İletişim Kurmaya Etkisi

yasasıyla da ilişkili olduğu bilinmektedir. Bu ilkelere göre birey en az çabayla hız kazanma adına bir çizimle mesajını iletebilme yolunu tercih edecektir.

Bu bağlamda, emojielerin günümüzde yeni bir “dünyanın ortak dili”ni yaratma sürecinde olduğu söylenebilir. Bu da yeni bir kod oluşturma sürecinin başlangıcı olarak görülebilir. Ortak sembol ve simgelerle hızlı ve kolay iletişim kurabilmenin faydalı olduğu muhakkaktır. Ancak diller için tehlike sinyalleri veren önemli noktaların göz ardı edilmemesi gerekmektedir. Örneğin, birbirine birleştirilen iki el emojisinin (🙌) Müslümanlık dışında farklı din ve inançlara göre bir dua sembolü olduğunu bilmeden teşekkür etme, dua etme, şükretme gibi anlamlarda kullananların giderek yaygınlaşması ciddi bir sorundur. Benzer şekilde bazı ülkeler için onaylama, beğenme anlamı taşıyan (👍) el işareti, bir diğer ülkede ağır hakaret anlamına gelmektedir. “Giderek dijital ortamda yazı dilinin yerini almaya başlayan emojili iletişim, dildeki kuralsızlıktan daha öte, yerel ve milli dilleri tehdit eder bir risk taşıdığını söyleyebiliriz” (Özkaya, 2019:38). Hatta bazı dilbilimcilerin emojileri, “gerçek dilin ölüm fermanı” olarak nitelediği bilinmektedir.

Günümüzde artık emojiler mesajın kendisi konumuna gelmiştir. Önceleri yazılı ifadelerle samimiyet, duygu ve sıcaklık katarak etkiyi güçlendirmek üzere kullanılan emojiler daha sonra mesajın yerini almaya başlayan farklı bir kod sistemi oluşturmaktadır. İletişim sürecinin başlaması ve devamlılığı için hem alıcının hem de kaynağın, üzerinde uzlaşmaya vardıkları ve bildikleri kodlama sistemini kullanmaları gerekir. Diğer bir ifadeyle mesajın kodlanmasında kullanılan göstergeler, hem kaynak hem de alıcı için aynı şeyi ifade edecek ortak göstergeler olmalıdır (Aktaran: Öztürk, 2018:11. Jamieson, 1996). Emojilerin mesaj iletiminde kullanımı bir müddet sonra harflerle kodlanan dil sisteminde bireyin yazılı ifade etme becerisinde zayıflığa neden olacaktır. Ayrıca, evrensel karşılıkları kabul görmüş (⚠️) göstergeler olsa da emojiler için bu durum söz konusu değildir. “Emojiler, beden dilinin bir tür dijitalize edilmiş hâlidir” (Özkaya, 2019:34). Ancak beden dilinin de ülkelere göre farklı anlamlara geldiği bilinmektedir. Bu bağlamda, ülkelere göre anlamların farklılaştığı beden dilinde olduğu gibi emojilerde de anlam karmaşalarının yaşanacağı muhakkaktır.

Belirli anlamlara sahip görsel figürler, dilden bağımsız olarak bilgi aktarımında kullanılmaktadır. Kolay öğrenilebilmesi, akılda kalıcılığının fazla olması, belki de yüzlerce sözcükle anlatılacak bir mesajı sade bir biçimde temsil edebilmesinden dolayı hızlıca anlaşılabilirliği ve dil engellerini ortadan kaldırabilmesi, grafik simgelerin yaygın olarak kullanılmasında etkili olmaktadır. Öztürk (2018) yaptığı araştırmanın sonucunda elde ettiği verilere dayanarak kamusal alanların tamamında kullanılan grafik simgelerin standartlara uyma oranının düşük olduğunu belirlemiştir. Bu durum ise bağlantılı olarak anlaşılabilirlik oranını da düşürmektedir. Bir ülkede bile şehir ve kurumlar arasında ortaklık sağlanamazken ülkeler arasındaki farklılıkları önlemeye dair çabaların yetersiz kalması gayet doğaldır. Ayrıca en temel konularda dahi simge ve sembollerin dünya çapında ortak anlamda kullanım ve kabulü sağlanamazken emojilerle ilgili kodlamada sorunlar yaşanacağı da kesindir. Zira yapılan çalışmalar genel kabul görmüş temel çizimler dışında duygusal ifadeler için kullanılan bazı emojilerin, kullanan hedef kitlenin yaşına göre farklı anlamlandırıldığını göstermektedir.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Teknolojinin etkisiyle zayıflayan dil becerileri ve dilimizi korumak adına, dilin doğru kullanılmasına ve öğretimine azami derecede önem göstermek gerekmektedir. Bunun için de temel eğitim seviyesinden başlamak üzere dijital ortamda dilimizi doğru kullanmamız gerektiği ve yanlış kullanılması sonucunda yol açabileceği sorunlar konusunda yeni nesillerde farkındalık oluşturulması gereklidir. “Sosyal medya okuryazarlığı, internet temelli teknolojilerin kullanıldığı ortamlarda doğru iletişim kurma yeteneği, sorumluluğu ve konuşmaları değerlendirme kabiliyeti olarak bilinmektedir” (Özkaya, 2019:40). Bu konuyla ilgili toplumun her kesiminin dikkatini çekmek ve gerekirse farkındalık eğitimleri vermek faydalı olacaktır. İletişim, verici ve alıcı arasındaki mesajın kodlanarak dil kanalıyla iletilmesidir. Alıcı ve verici arasında iletişimin varlığı ortak kodları kullanarak gerçekleşir. Dil her toplumun ortak kodlarını taşıyan bir kanaldır.

Yeni dünya şartlarında yenilenen iletişim kanalları teknolojinin gelişiminden etkilenecek farklılaşmıştır. “Bu araçlarla yapılan ve anlam taşıyan her tür, gösterge dil olarak tanımlanabilir” (Çeken, Arslan ve diğ. 2012:92). Bu kanallarda kullanılan dil için artık farklı kodlar tercih edilmektedir. Ancak iletilerin doğru anlaşılabilmesi için üzerinde uzlaşmış ortak bir koda ihtiyaç vardır. Emojiler son dönemde ortaya çıkan yeni kodlardan biridir. “Bilgisayar aracılığı ile iletişim sağlayan kullanıcıların

emoticon (:-) , emoji (😊) kullanarak elektronik metin mesajlarının anlamlarını artırmak istedikleri bilinmekte” (Özant, Kelleci, 2017:398). Ancak zamanla yazılı ifadeler kullanarak iletişim kurmak yerine sadece emojiler kullanılmaya başlanmıştır. Oysa emojiler dilin, anlatım gücünü oluşturan zengin kelimeleri, deyim ve atasözleri, esnekliği, estetik yanı ve sanatsal anlatım gücü ve etkisinden uzaktır.

Öztürk (2018) Türkiye’deki grafik simgeleri üzerine yaptığı çalışmada ürünlerin ambalaj, etiket veya bizzat üzerinde karşılaşılan mesajların iletiminde çoğunlukla görsel kanalın tercih edildiği; diğer bir ifadeyle grafik simgelerin işe koşulduğu ancak kullanılan simgelerden standartlara uymayanların olduğunu, özellikle temsil ettikleri anlamlarla görüntüsel benzerliğe ve nedenli ilişkiye sahip olmalarına rağmen üst düzeyde doğru bilinmeyen grafik simgelerin mevcut olduğunu belirlemiş ve grafik simge öğretiminin gerekliliğinden bahsetmiştir. “Sadece yüz ifadeleriyle sınırlı olmayan emojilerin yeni bir dil yaratma sürecinde olduğu ve baskın bir özelliğe sahip olduğu da düşünülmelidir” (Özant, Kelleci, 2017:414). Yakın gelecekte; diksiyon kursları, hitabet sanatını öğreten kurslar ve daha nicesinin yerine simge, sembol, ikon ve emoji kullanma kurslarının almayacağını düşünmek mümkün değildir.

Sonuç olarak emojilerin dile olumludan ziyade olumsuz yönden etkisi olduğu söylenebilir. Zira yabancı kökenli sözcüklerin kullanılmasındansa evrensel göstergelerin tercih edilmesinin olumlu etkisi olsa da Türkçe yazılı ifadelerdeki zenginlik, estetik ve inceliklerin kaybolmaya başladığı gerçeği ve emojilerin ortak kabullerle oluşturulmaması önemli sorunlardır. Bu bağlamda, dört dil becerisinden en karmaşık ve üst düzey sayılabilecek yazma becerisinin zihinsel becerileri geliştirmeye etkisi de göz önüne alınarak yeni kodlarla oluşturulmaya başlanan dijital yazılı iletişim becerilerinin dikkatle takibi ve kontrol altına alınarak denetlenmesi gerekmektedir.

Kaynaklar

- Aral, Ezgi. (2018). Ortak Dil Olarak Tinlemler (Emojiler). *Uluslararası Türk Lehçe Araştırmaları Dergisi (TÜRKLAND)*, Cilt:2, Sayı:2, 434-451.
- Çeken, B. Arslan, A. Tuğrul, D. (2017). İletişimde Emojilerin Kullanımı ve İncelenmesi. *21. Yüzyılda Eğitim ve Toplum Eğitim Bilimleri ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 6 (16) , 91-106.
- Deniz, Kemalettin. (2015). *Türkçe öğretmeni mi, iletişim eğitmeni mi?*, Akademik hayatının 25. yılında Türkçe eğitimi alanının ilk profesörü Murat Özbay’a armağan (449-461). Pegem Akademi: Ankara.
- De Saussure, Ferdinand. (1916). *Cours de linguistique generale*. Çeviren: Prof. Dr. Berke Vardar (1998) “Genel dilbilim dersleri”, Multilingual Yayınları: İstanbul.
- Guiraid, Pierre. (1994). *Göstergebilim*. İmge Yayınları: Ankara.
- Kıran, Zeynel. (1996). *Dilbilim Akımları*. Onur Yayınları: Ankara.
- Özant, N., Kelleci, M. (2017). Dijital İletişimde Sözel Olmayan İpuçları: Emojilerle Etkileşim ve Duygulanım. *Hacettepe Üniversitesi İletişim Fakültesi Kültürel Çalışmalar Dergisi*, 4(2), 396-417.
- Özkaya, M. (2019). Emojili iletişim, dile karşı ciddi bir tehdittir (Prof. Dr. Ebulfez Süleymanlı ile Röportaj). *Türk Edebiyatı Dergisi*, Sayı: 544, 37-41.
- Öztürk, Yavuz İsmail. (2018). *Grafik simgelerin standartlara uygunluğu, anlaşılabilirlik düzeyi ve öğretimi*. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Türkçe Ve Sosyal Bilimler Eğitimi Ana Bilim Dalı: Ankara, Yayınlanmamış Doktora Tezi.
- Perrot, Jean. (1998). *Dilbilim*. İletişim Yayınları: İstanbul.
- Rifat, Mehmet. (1992). *Göstergebilimin ABC’si*, Simavi Yayınları: İstanbul.
- Rifat, Mehmet. (1998/2005). *XX. Yüzyılda dilbilim ve göstergebilim kuramları 1*. YKY Yayınları: İstanbul.

- Teymur, Sümeýra. (2018). Bir cümleyi hiç harf kullanmadan sadece emojiiler ile yazabilir miyiz? veya hiyeroglifeye dönüş!! 02.07.2020 tarihinde <https://medium.com/@smoshka/bir-cümleyi-hiç-harf-kullanmadan-sadece-emojiiler-ile-yazabilir-miyiz-veya-hiyeroglifeye-dönüş-6d930840c48> adresinden alınmıştır.
- Uçan, Hilmi. (2008). *Dilbilim, göstergebilim ve edebiyat eğitimi*. Hece Yayınları: Ankara.
- Vardar, Berke. (2001). *Dilbilimin temel kavram ve ilkeleri*, Multilingual Yayınları: İstanbul.
- Zipf, George Kingsley. (1949). *İnsan davranışı ve en az çaba ilkesi: İnsan ekolojisine giriş*. Addison-Wesley Press.

Extended Abstract

The indicator is a stimulant. Language is also considered a string of indicators. The language indicator is the link between a signifier and what is shown. In the communication process, there is a kind of shopping with common codes used among individuals.

Language is a coding system. The coding system, on the other hand, is a set of indicators for the transformation of the message, which takes place in the mind of the source of the item that initiates the communication, into a format that the receiver can perceive with the five sense organs. Information gained through indicators gains value based on its function and applicability, but for an indicator to be valid it must be based on social consensus. Creating a common coding system based on consensus stems from the communication needs of people.

The symbols and icons that we use to express ourselves have always existed throughout history. In Japanese, the word emoji means "e" visual, the picture, and "moji" letter, character. In this context, emojis that replace written expressions and illustrate the message can be compared to hieroglyphs.

The dizzying rapid development of technology has also been reflected in the change of the concepts of time and space, and has created the opportunity to communicate to the individual whenever she wants and unlimitedly.

With the influence of technological developments in the shrinking world, the language used in communication is shaped according to the conditions. In this context, communication channels have changed our ways with the influence of technological developments and inventions, and smart phones and computers, which have become indispensable in our daily life, have created a habit of messaging as well as video communication, and a new coding system (emojis) has emerged as a new dimension in written expression.

In an effort to keep up with the intensive life in the age of speed, individuals prefer the message to be visualized and transformed into visuals, such as emojis, to convey messages as soon as possible and to understand the messages transmitted to them. Thus, a coding system addressing the visual channel was needed. The coding corresponds to the visuals as emojis.

Visual figures with certain meanings are used to transfer information regardless of language. It is effective in the widespread use of graphic symbols because it is easy to learn, highly memorable, perhaps because it can represent a message to be told in hundreds of words and can be understood quickly and eliminates language barriers. However, it is known that body language has different meanings according to countries. In this context, it is certain that there will be confusion of meaning in emojis, as well as in the body language, where the meanings differ according to individuals and countries.

Nowadays, emojis have become the message itself. Emojis, which were previously used to strengthen the effect by adding sincerity, emotion and warmth to the written expressions, form a different code system that began to replace the message. Both the receiver and the source must use the coding system that they have reached and agreed on, in order for the communication process to start and continue. However, the studies show that, apart from the generally accepted basic drawings, some emojis used for emotional expressions are made differently according to the age of the target audience who use it.

Both the receiver and the source must use the coding system that they have reached and agreed on, in order for the communication process to start and continue. In other words, the

indicators used in the coding of the message should be common indicators that will mean the same thing for both the source and the recipient. The use of emojis in the transmission of messages will cause weakness in the individual's ability to express written in the language system coded with letters after a while.

Because the preference of universal signs rather than the use of foreign words has a positive effect, the fact that the richness, aesthetics and subtleties in Turkish written expressions have begun to disappear and that emojis are not created with common acceptance. In this context, it is necessary to carefully follow and control the digital written communication skills, which are started to be created with new codes, taking into account the effect of writing skill, which can be considered the most complex and high level of four language skills, to develop mental skills.